

OPŠTI USLOVI ZA OSIGURANJE IMOVINE

I. UVODNE ODREDBE

Član 1.

Izrazi upotrebljeni u ovom aktu imaju sledeća značenja:

- 1) ugovarač osiguranja je fizičko ili pravno lice koje zaključuje ugovor o osiguranju;
- 2) osiguravač je ovo akcionarsko društvo za osiguranje, sa kojim ugovarač osiguranja zaključuje ugovor o osiguranju;
- 3) osiguranik je lice koje u času nastanka štete ima materijalni interes da se osigurani slučaj ne dogodi;
- 4) osigurana suma je iznos na koji je osiguran imovinski interes osiguranika;
- 5) premija je iznos koji ugovarač osiguranja plaća osiguravaču za ugovoreno osiguranje i
- 6) polisa je pismeno koje osiguravač izdaje ugovaraču osiguranja kao dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju.

Član 2.

Ovim aktom osiguravač na istovetan način reguliše osnovna pitanja vezana za osiguranje imovine fizičkih i pravnih lica u onom delu u kome su Zakonom o obligacionim odnosima ti odnosi regulisani normama koje su dispozitivnog ili imperativnog karaktera, kojima se daje mogućnost osiguravaču da alternativno reguliše odnose koji su tim normama propisani.

Član 3.

Ugovorom o osiguranju imovine koji ugovarač osiguranja zaključi sa ovim osiguravačem ugovarač se obavezuje da osiguravaču plati određeni iznos na ime premije osiguranja, a osiguravač se obavezuje da osiguraniku isplati naknadu ili ugovorenu sumu ako se desi događaj koji predstavlja osigurani slučaj, a sve u zavisnosti od načina na koji je zaključen ugovor o osiguranju.

Član 4.

Ugovor o osiguranju imovine po ovim uslovima i sa ovim osiguravačem može zaključiti svako fizičko ili pravno lice koje ima interes da se osigurani slučaj ne dogodi (ugovarač osiguranja). Prava iz zaključenog ugovora o osiguranju, ukoliko nije drugačije regulisano posebnim ili dopunskim uslovima koje čine sastavni deo ugovora u osiguranju, pripadaju osiguraniku - licu koje je u času nastanka štete imalo materijalni interes da se osigurani slučaj ne dogodi (vlasnik, hipotekarni poverilac, zalogoprimalac, izvođač radova i sl.). Prava iz zaključenog ugovora o osiguranju, ukoliko nije drugačije regulisano posebnim ili dopunskim uslovima koje čine sastavni deo ugovora u osiguranju, ne mogu imati zakupac, poslugoprimalac, čuvar stvari, pošiljalac, skladištar, komisionar, konsignator i sl.

II. OSNOVNE ODREDBE

1. Trajanje ugovora o osiguranju

Član 5.

Prema odredbama ovog akta, ugovor o osiguranju imovine ugovarač osiguranja sa ovim osiguravačem može zaključiti, kao:

- 1) kratkoročno osiguranje sa određenim rokom trajanja, koji ne može biti duži od jedne godine;
- 2) dugoročno osiguranje sa neodređenim rokom trajanja, koji ne može biti kraći od jedne godine, i
- 3) višegodišnje osiguranje sa određenim rokom trajanja, koji ne može biti kraći od tri godine.

Član 6.

Nezavisno od toga sa kojim je rokom trajanja zaključen, ugovor o osiguranju počinje da proizvodi svoje dejstvo počev od časa i minuta navedenog u ugovoru o osiguranju, a ako u ugovoru nije naznačen čas i minut početka trajanja istog, ugovor o osiguranju počinje da proizvodi svoje dejstvo po isteku dvadesetčetvrtog časa dana koji je u polisi označen kao dan početka trajanja osiguranja.

Ako je ugovor o osiguranju zaključen sa određenim rokom trajanja, kao kratkoročni ili višegodišnji, njegovo dejstvo prestaje po isteku časa i minuta, odnosno dvadesetčetvrtog časa dana koji je u polisi označen kao dan svršetka roka na koji je osiguranje ugovoreno.

Član 7.

Nezavisno od zakonom propisanog načina raskida ugovora o osiguranju zaključenog sa neodređenim rokom trajanja osiguranja, ugovarač osiguranja i osiguravač mogu ugovorom o osiguranju utvrditi otkazni rok u trajanju kraćem od roka utvrđenog zakonom, s tim što se otkazni rok ne može ugovoriti u trajanju kraćem od jednog meseca.

Ako je zaključen višegodišnji ugovor o osiguranju sa trajanjem osiguranja na rok do pet godina, svaka ugovorna strana taj ugovor može raskinuti pre isteka roka na koji je zaključen i to sa danom dospelosti premije osiguranja za narednu godinu trajanja osiguranja uz otkazni rok koji ne može biti kraći od dva meseca niti duži od tri meseca.

U slučajevima u kojima se zaključi višegodišnji ugovor o osiguranju sa trajanjem osiguranja na rok duži od pet godina, nezavisno od zakonom propisanog načina raskida ovakvog ugovora o osiguranju, ugovarač osiguranja i osiguravač mogu ugovorom o osiguranju utvrditi otkazni rok u trajanju kraćem od roka utvrđenog Zakonom, s tim što se otkazni rok ne može ugovoriti u trajanju kraćem od tri meseca.

Član 8.

Ako u toku trajanja zaključenog ugovora o osiguranju dođe do stečaja ugovarača osiguranja, odnosno osiguranika za slučaj da su ugovarač osiguranja i osiguranik jedno isto lice, pored Zakonom utvrđenog roka u kome svaka ugovorna strana može raskinuti ugovor o osiguranju, ovim uslovima se utvrđuje da ugovarač osiguranja, odnosno osiguranik, može i po proteku roka od tri meseca od dana otvaranja stečaja raskinuti ugovor o osiguranju, ali najkasnije u roku od šest meseci od dana otvaranja stečaja.

Član 9.

U slučajevima raskida ugovora u smislu odredaba člana 7. ovog akta, ugovor o osiguranju prestaje da proizvodi svoje dejstvo po isteku dvadesetčetvrtog časa dana u kome je istekao otkazni rok po pismenoj izjavi bilo koje ugovorne strane do raskida ugovora o osiguranju, a u slučaju raskida ugovora u smislu odredaba člana 8. ovog akta, ugovor o osiguranju prestaje da proizvodi svoje dejstvo po isteku dvadeset- četvrtog časa dana u kome je jedna ugovorna strana primila pismenu izjavu o raskidu ugovora druge ugovorne strane.

Član 10.

Izuzetno od odredaba iz ovog poglavlja, ugovor o osiguranju prestaje da proizvodi svoje dejstvo i pre isteka roka na koji je ugovoren, odnosno pre njegovog raskida ako je ugovoreni predmet osiguranja uništen, s tim što dejstvo tog ugovora prestaje po isteku dvadesetčetvrtog časa dana u kome je osigurani predmet uništen.

Član 11.

U slučajevima u kojima prema zakonu i ovom aktu zbog raskida ugovora ili prestanka njegovog dejstva pre isteka roka na koji je ugovor o osiguranju zaključen, postoji obaveza osiguravača da ugovaraču osiguranja vrati premiju osiguranja za neiskorišćeni period trajanja osiguranja, obračun premije osiguranja za povrat vrši se po principu "pro-rata" za dugoročna, višegodišnja i jednogodišnja osiguranja, a za osiguranja zaključena sa rokom trajanja kraćim od jedne godine premija za povrat obračunava se na način utvrđen važećom tarifom za obračun premije osiguranja za takva osiguranja, odnosno po principu "pro-skala".

Utvrđuje se da ne postoji obaveza osiguravača na povrat premije osiguranja ako je nastao osigurani slučaj do dana raskida, odnosno prestanka ugovora o osiguranju pre isteka ugovorenog roka.

Član 12.

Ako je osiguravač odobrio popust ugovaraču osiguranja zbog toga što je zaključio ugovor o višegodišnjem osiguranju, ugovarač osiguranja je dužan da osiguravaču vrati iznos premije, koja mu je u vidu popusta bila umanjena, ukoliko dođe do raskida ugovora o osiguranju na zahtev ugovarača osiguranja.

Premiju iz prethodnog stava ugovarač osiguranja je dužan uplatiti osiguravaču u roku od 15 dana od dana prijema obračuna premije za povrat, s tim što se visina iste revalorizuje koeficijentom rasta cena na malo od dana početka trajanja zaključenog ugovora o osiguranju do dana raskida istog.

2. Plaćanje premije osiguranja

Član 13.

Utvrđuje se da je mesto plaćanja ugovorene premije osiguranja ono mesto u kome ugovarač osiguranja ima svoje sedište, odnosno prebivalište.

Izuzetno od odredaba iz predhodnog stava, kada to okolnosti slučaja zahtevaju, ugovorom o osiguranju će se kao mesto plaćanja ugovorene premije osiguranja odrediti sedište osiguravača, odnosno sedište onog njenog organizacionog dela koji je zaključio ugovor o osiguranju.

Član 14.

U slučajevima u kojima se plaćanje premije osiguranja ne vrši gotovinski i prilikom zaključenja ugovora o osiguranju osiguravač je dužan da ugovarača osiguranja pismeno pozove preporučenom pošiljkom da tu premiju plati, dostavljajući mu pri tome dokumenta za plaćanje sa upozorenjem na pravne posledice neplaćanja iste o dospelosti.

Ako je ugovarač osiguranja pravno lice, nezavisno od ugovorenih uslova i načina plaćanja premije osiguranja, kao dan dospeća za naplatu premije osiguranja ima se smatrati dan u kome je ugovarač osiguranja primio od osiguravača fakturu za naplatu dospele premije osiguranja.

Član 15.

Ukoliko ugovorom o osiguranju nije drugačije regulisano, kao dan uplate dospele premije osiguranja ima se smatrati dan u kome je ugovarač osiguranja jednom od nosioca platnog prometa izvršio uplatu te premije.

3. Prepuštanje oštećene osigurane stvari

Član 16.

Kada nastupi osigurani slučaj pokriven ugovorenim uslovima osiguranja, osigurani zadržava oštećeni predmet osiguranja. Posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja, a u određenim slučajevima i zaključenim ugovorom o osiguranju, može se utvrditi da osiguravač preuzima oštećeni predmet osiguranja ukoliko to zahteva osigurani.

Član 17.

Ako je zaključen ugovor o osiguranju u skladu sa posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja kojima je pokrivena osigurana opasnost krađe osiguranih stvari, osigurani je dužan da preuzme pronađene ukradene predmete, nezavisno od toga da li mu je osiguravač isplatio obračunati iznos odštete ili ne, izuzev ako navedenim uslovima osiguranja ili ugovorom o osiguranju nije drugačije regulisano, odnosno ugovoreno.

Ukoliko je osiguravač isplatio osigurani obračunati iznos odštete za ukradene osigurane predmete, a ti se predmeti nakon toga pronađu i saglasno uslovima i ugovoru pripadnu osigurani, osigurani je dužan da osiguravaču vrati odštetu u visini obračunatej na način na koji je osiguravač utvrdio svoju obavezu uz umanjeje za troškove popravke zbog eventualnih oštećenja ukradenih i pronađenih predmeta osiguranja.

4. Podosiguranje

Član 18.

Ako se po nastupanju osiguranog slučaja pokrivenog ugovorenim uslovima osiguranja utvrdi da je vrednost osiguranih stvari na dan nastanka štete bila veća od osigurane sume, uvećane za koeficijent rasta cena na malo od početka trajanja tekuće godine osiguranja do dana nastanka štete, ima se smatrati da postoji podosiguranje. U slučajevima iz predhodnog stava obaveza osiguravača za nastalu štetu smanjuje se u srazmeri između vrednosti osiguranih stvari i uvećane osigurane sume, s tim što osigurana suma iz ugovora predstavlja maksimalnu obavezu osiguravača, a ne suma dobijena uvećanjem za koeficijent rasta cena.

Visina koeficijenta za uvećenje osigurane sume u smislu odredaba iz stava 1 ovog člana utvrđuje se na osnovu zvaničnih podataka o promeni cena na malo u Srbiji.

U slučajevima u kojima je ugovor o osiguranju zaključen: na sumu osiguranja sa ugovaranjem klauzule tolerancije ili otkupa primene načela podosiguranja; na ugovorenu vrednost sa otkupom načela podosiguranja; na “svakovremenu vrednost”, “prvi rizik” i “taksiranu vrednost”, načelo podosiguranja odnosno pravilo proporcije kod utvrđivanja visine obaveze osiguravača se ne primenjuje. Posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja za pojedine vrste osiguranja može se isključiti mogućnost ugovaranja osiguranja sa klauzulom tolerancije ili otkupa načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije.

5. Otuđenje osiguranih stvari

Član 19.

Ako ugovarač osiguranja, odnosno osiguranik, u toku trajanja zaključenog ugovora o osiguranju otuđi osigurane stvari, kao i stvari u vezi sa čijom upotrebom je zaključeno osiguranje od odgovornosti, prava i obaveze iz ugovora o osiguranju prelaze na pribavioca osiguranih stvari uz uslov da:

- 1) do dana otuđenja, odnosno prenosa nije nastupio osigurani slučaj;
- 2) prenosilac osiguranih stvari, odnosno raniji ugovarač osiguranja, ne traži povraćaj premije osiguranja za neiskorišćeni period trajanja osiguranja;
- 3) pribavilac osiguranih stvari, odnosno novi osiguranik, plati eventualnu razliku premije osiguranja, ukoliko se prenosilac pismeno ne izjasni da preuzima obavezu plaćanja ukupne neplaćene premije osiguranja za ugovoreni period trajanja osiguranja.

Posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja za određene vrste osiguranja može se utvrditi da u slučaju otuđenja osiguranih stvari, kao i stvari u vezi sa čijom je upotrebom zaključeno osiguranje od odgovornosti, prava i obaveze, odnosno ugovor o osiguranju ne prelazi na pribavioca osiguranih stvari.

6. Načini ugovaranja obima pokrića

Član 20.

Ugovarač osiguranja može sa ovim osiguravačem ugovoriti osiguranje imovine na jedan od načina utvrđenih ovim uslovima od čega zavisi obim zaštite imovinskih interesa osiguranika i obim obaveze osiguravača po nastalom osiguranom slučaju koji je pokriven ugovorenim osiguranjem. Saglasno odredbama stava 1. ovog člana ugovor o osiguranju imovine može se zaključiti na jedan od sledećih načina:

- 1) osiguranje na najveću vrednost, odnosno svakovremenu vrednost predmeta osiguranja;
- 2) osiguranje na sumu osiguranja sa primenom načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije;
- 3) osiguranje na sumu osiguranja sa ugovaranjem klauzule tolerancije ili otkupa primene načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije;
- 4) osiguranje na sumu osiguranja na “prvi rizik”, gde je isključeno načelo podosiguranja, odnosno pravilo proporcije;
- 5) osiguranje na ugovorenu vrednost, odnosno knjigovodstvenu revalorizovanu nabavnu vrednost sa primenom pravila proporcije ili otkupom načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije;

- 6) osiguranje na “taksiranu vrednost”, odnosno sporazumno utvrđenu vrednost između ugovarača osiguranja i osiguravača za svaki predmet osiguranja pojedinačno.

Član 21.

Ako se ugovorom o osiguranju posebno ne ugovore, ugovorene osigurane sume iz stava 2, tačke 2,3,4. i 6. člana 20. ovog akta fiksne su i ne mogu se revalorizovati u toku trajanja zaključenog ugovora o osiguranju.

Član 22.

Posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja za pojedine vrste osiguranja mogu se isključiti neki od načina ugovaranja osiguranja, utvrđenih članom 21, ili utvrditi kao načini ugovaranja samo osnovnih, odnosno dopunskih osiguranja. Takođe se utvrđuje da se posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja za pojedine vrste osiguranja mogu regulisati i drugi načini ugovaranja obima pokrića imovine ugovarača osiguranja, odnosno osiguranika.

7. Načini ugovaranja osiguranih opasnosti

Član 23.

Ugovarač osiguranja može sa ovim osiguravačem ugovoriti samo one opasnosti koje su predviđene posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja.

Član 24.

Nezavisno od utvrđenog u prethodnom članu, ne mogu se ugovoriti opasnosti koje su isključene Zakonom o obligacionim odnosima, kao ni opasnost terorizma, ukoliko ove opasnosti pojedinim posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja nisu uključene u opasnosti za koje se daje osiguravajuće pokriće, odnosno u opasnosti koje se mogu posebno ugovoriti.

Član 25.

Kako su Zakonom o obligacionim odnosima date definicije opasnosti koje su isključene iz osiguranja, ovim uslovima uređuje se pravna situacija za slučaj nastupanja opasnosti terorizma i daje definicija terorizma.

Član 26.

Ugovor o osiguranju imovine zaključen sa ovim osiguravačem ne pokriva nikakvu štetu prouzrokovanu direktno ili indirektno, koja rezultira iz ili u vezi sa činom terorizma, kao ni štetu iz bilo kog drugog uzroka koji je doprineo terorizmu, istovremeno ili u nekom drugom sledu, a samim tim i uništenju ili oštećenju osiguranih stvari. Isključenje obaveze osiguravača, pored štete prouzrokovane na način utvrđen prethodnim stavom, odnosi se i na troškove koji bi u vezi sa nastupanjem ove opasnosti nastali za osiguranika.

Član 27.

Pod terorizmom u smislu odredaba pod Tačkom 7 ovih uslova (Načini ugovaranja osiguranih opasnosti), podrazumeva se svaki čin nasilja ili delovanja nasiljem opasnim po ljudski život, pokretnu ili nepokretnu imovinu ili infrastrukturu, koje ima za nameru da se utiče na neku vlast ili međunarodnu organizaciju ili da se javnost ili neki njen segment zaplaši.

Član 28.

U slučaju nastupanja opasnosti terorizma i odluke ovog osiguravača da šteta i troškovi nisu pokriveni ugovorenim osiguranjem, imajući u vidu datu definiciju terorizma u članu 27 ovih uslova, teret dokazivanja da šteta i troškovi nisu prouzrokovani terorizmom, već da su pokriveni ugovorenim osiguranjem, nosi osiguranik.

8. Obaveze osiguranika kad nastane osigurani slučaj

Član 29.

Kada nastane osigurani slučaj, osiguranik je dužan da o tome obavesti osiguravača bez odlaganja, ali najkasnije u roku od tri dana od dana njegovog nastupanja, odnosno saznanja o nastupanju. Ako je nastupanje osiguranog slučaja prijavljeno usmeno, telefonom, telegramom i slično, osiguranik je dužan da u roku od tri dana takvu prijavu pismeno potvrdi na odgovarajućem obrascu osiguravača.

Član 30.

Osiguranik je dužan da po nastupanju osiguranog slučaja odmah preduzme sve mere koje su u njegovoj moći kako bi se ograničile štetne posledice nastalog osiguranog slučaja, istovremeno se pridržavajući uputstava dobijenih od osiguravača. Osiguranik je istovremeno dužan da do dolaska radnika osiguravača na uviđaj i procenu štete ne promeni stanje oštećenih i uništenih stvari, izuzev za slučaj da je promena bila nužna iz razloga javnog interesa ili razloga ograničavanja štetnih posledica osiguranog slučaja.

Član 31.

Ako je nastupio osigurani slučaj koji je prouzrokovan požarom, eksplozijom, krađom, provalnom krađom, razbojništvom, razbojničkom krađom, saobraćajnom nezgodom i slično, osiguranik je po samom zakonu i ovim uslovima dužan da događaj prijavi nadležnom organu unutrašnjih poslova, odnosno drugom nadležnom državnom organu, kojom prilikom je u obavezi da istom organu prijavi i u prijavi pismeno navede koje stvari su oštećene, uništene ili ukradene u nastalom štetnom događaju.

Član 32.

Kada nastupi osigurani slučaj pokriven ugovorenim osiguranjem, osiguranik je dužan da osiguravaču dostavi sve raspoložive dokaze koje osiguravač traži radi utvrđivanja osiguravajućeg pokrića, pravnog osnova, vrste i visine nastale štete.

9. Uviđaj i procena štete

Član 33.

Osiguravač je dužan da, po prijemu prijave osiguranika o nastupanju osiguranog slučaja, bez odlaganja uputi svog predstavnika na uviđaj i procenu uzroka, vrste i obima nastale štete.

Ukoliko osiguravač svoju obavezu iz predhodnog stava ne izvrši najkasnije u roku od tri dana od dana prijema prijave osiguranika da je nastupio osigurani slučaj, odnosno dana kada su se stekli uslovi za utvrđivanje stvarnog obima i vrste štete, osiguranik ima pravo da započne i izvrši otklanjanje nastale štete uz uslov da prethodno obezbedi komisijski uviđaj uzroka, vrste i obima nastale štete. Pravo na otklanjanje nastale štete i pre isteka roka od tri dana osiguranik ima samo ako je to uslovljeno nastavkom procesa proizvodnje i ako to zahteva javni interes, ali i u ovim slučajevima uz uslov da se prethodno komisijski utvrdi uzrok, vrsta i obim štete.

Član 34.

Uviđaj radi utvrđivanja uzroka, vrste i obima nastale štete ovlašćeni radnik osiguravača obavlja uz prisustvo osiguranika ili nekog drugog lica, koje za to ovlasti osiguranik.

Ako se osiguranik, odnosno ovlašćeni predstavnik osiguranika, ne saglasi sa utvrđenim činjeničnim stanjem od strane ovlašćenog radnika osiguravača, osiguranik ima pravo da zahteva veštačenje i to samo spornih činjenica, a ne i pravnih pitanja vezanih za nastali osigurani slučaj.

Ukoliko osiguranik zahteva veštačenje, osiguranik i osiguravač imenuju po jednog svog veštaka, s tim što za veštaka ne mogu imenovati lica koja su u radnom odnosu kod osiguranika, odnosno osiguravača.

Ako su nalazi imenovanih veštaka različiti, oni su dužni da u takvom slučaju zajednički izaberu i imenuju trećeg veštaka-predsednika, koji daje mišljenje o spornim činjenicama i to mišljenje je konačno. Osiguranik i osiguravač snose troškove svojih veštaka, dok troškove trećeg veštaka-predsednika snose obe strane po pola.

10. Obračun štete i naknade po ugovoru o osiguranju

Član 35.

Kada se po nastalom osiguranom slučaju obezbede svi dokazi za utvrđivanje osiguravajućeg pokrića, osnovanosti zahteva za naknadu štete, vrste i obima štete, osiguravač je dužan da u zakonskom roku utvrdi visinu štete i iznos njegove obaveze.

Član 36.

Ako je osigurana stvar uništena ili nestala, osiguravač visinu stvarne štete utvrđuje prema novonobavnoj vrednosti na dan nastanka osiguranog slučaja iste takve stvari, umanjenoj za utvrđeni procenat amortizacije, a kada je stvar uništena – i za utvrđeni procenat vrednosti iskorišćenja te stvari.

Prilikom utvrđivanja vrednosti uništene ili nestale osigurane stvari u smislu odredaba iz predhodnog stava, osiguravač je dužan da uzme u obzir i primeni i druge kriterijume i merila koja utiču na eventualno uvećanje ili smanjenje vrednosti te stvari na dan nastanka osiguranog slučaja.

Odredbe stava 1 i stava 2 ovog člana ne primenjuju se kod osiguranja na "taksiranu vrednost". U slučaju osiguranja na "taksiranu vrednost", ako je osigurana stvar uništena ili nestala, osiguravač utvrđuje visinu stvarne štete prema sporazumno određenoj vrednosti osigurane stvari, uz odgovarajući odbitak na ime vrednosti eventualnih preostalih delova.

Ako je osigurana stvar oštećena, osiguravač visinu stvarne štete utvrđuje prema cenama materijala i rada na dan nastanka štete, potrebnog za popravku oštećene stvari, umanjenoj za iznos izgubljene vrednosti stvari usled istrošenosti, starosti, vrednosti iskorišćenja i slično.

Član 37.

Saglasno ovim uslovima ima se, prilikom utvrđivanja stvarne štete, smatrati da je osigurana stvar uništena i šteta obračunati u smislu odredaba stava 1. i 2. člana 36. ovog akta, ako troškovi popravke, obračunati na način utvrđen stavom 4. člana 36. ovog akta, dostižu vrednost te stvari na dan nastanka osiguranog slučaja.

U slučajevima iz stava 1. ovog člana šteta se obračunava kao totalna i osiguravajuće pokriće za takvu stvar prestaje sa danom nastanka štete, s tim što ugovarač osiguranja istu može ponovo osigurati ukoliko je izvršena njena popravka, odnosno ukoliko je takva stvar popravkom dovedena u ispravno stanje.

Član 38.

Osiguravač je dužan da po nastalom osiguranom slučaju, pored štete na osiguranoj stvari, obračuna i troškove učinjene za čišćenje mesta štete, prevoz, kao i druge troškove učinjene povodom nastalog osiguranog slučaja isključivo po nalogu osiguravača.

U troškove koje je osiguravač dužan da obračuna u smislu odredaba iz stava 1. ovog člana ne mogu se uračunati troškovi koje osiguranik učini za otklanjanje ili smanjenje opasnosti od štete, kao ni troškove intervencije vatrogasnog društva ili drugih pravnih subjekata čija je dužnost, prema karakteru njihove delatnosti, da besplatno pružaju pomoć kada nastupi osigurani slučaj.

Član 39.

Zavisno od toga na koji od načina, predviđenih ovim uslovima, ugovarač osiguranja zaključi ugovor o osiguranju, utvrđuje se i obim obaveze osiguravača prema osiguraniku za osiguranu imovinu po nastalom osiguranom slučaju.

Ako je ugovor o osiguranju zaključen na najveću vrednost, odnosno svakovremenu vrednost, maksimalna obaveza osiguravača po jednom štetnom događaju je vrednost uništene ili nestale osigurane stvari na dan nastanka osiguranog slučaja, a ako je osigurana stvar oštećena iznos troškova popravke te stvari, i to sve obračunato na način utvrđen ovim uslovima.

Ako je ugovor o osiguranju zaključen na sumu osiguranja sa primenom načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije, maksimalna obaveza osiguravača po jednom štetnom događaju je vrednost uništene ili nestale osigurane stvari na dan nastanka osiguranog slučaja, a ako je osigurana stvar oštećena iznos troškova popravke te stvari, i to sve obračunato na način utvrđen ovim uslovima i umanjeno za utvrđeni procenat podosiguranja, ali najviše do ugovorene osigurane sume.

Ako je ugovor o osiguranju zaključen na sumu osiguranja sa klauzulom tolerancije ili otkupa primene načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije ili na sumu osiguranja na "prvi rizik", maksimalna obaveza osiguravača po jednom štetnom događaju je vrednost uništene ili nestale osigurane stvari na dan nastanka osiguranog slučaja, a ako je osigurana stvar oštećena iznos troškova popravke te stvari, i to sve obračunato na način utvrđen ovim uslovima, ali najviše do ugovorene osigurane sume, odnosno osigurane sume na "prvi rizik".

Ako je ugovor o osiguranju zaključen na ugovorenu vrednost, maksimalna obaveza osiguravača po jednom štetnom događaju je vrednost uništene ili nestale osigurane stvari na dan nastanka osiguranog slučaja, a ako je osigurana stvar oštećena iznos troškova popravke te stvari, i to sve obračunato na način utvrđen ovim uslovima, ali najviše do knjigovodstvene revalorizovane nabavne vrednosti uništene, nestale ili oštećene stvari na dan 31.12. prethodne godine, uvećane za ugovoreni koeficijent korekcije i indeks rasta cena na malo iz stava 3 člana 18 ovog akta i to od 31.12. prethodne godine do dana nastanka štete.

Ukoliko u slučajevima ugovaranja osiguranja na ugovorenu vrednost ugovarač osiguranja nije otkupio primenu načela podosiguranja, odnosno pravila proporcije, iznos obaveze osiguravača iz prethodnog stava umanjuje se za utvrđeni procenat podosiguranja.

Ako je ugovor o osiguranju zaključen na "taksiranu vrednost", maksimalna obaveza osiguravača po jednom štetnom događaju je, u slučaju uništenja ili nestanka osigurane stvari, sporazumno utvrđena vrednost između ugovarača osiguranja i osiguravača ("taksirana vrednost"), a ako je osigurana stvar oštećena, iznos troškova popravke te stvari i to sve obračunato na način utvrđen ovim uslovima, ali najviše do ugovorene osigurane sume, odnosno do "taksirane vrednosti".

Član 40.

Ukoliko je posebnim ili dopunskim uslovima osiguranja ili ugovorom o osiguranju, regulisano da osiguranik u odgovarajućem procentu ili iznosu učestvuje u šteti (franšiza), od iznosa obaveze osiguravača, utvrđenog na jedan od načina iz prethodnog člana, odbija se iznos ugovorenog učešća osiguranika u šteti.

11. Izmena uslova osiguranja i premijskog sistema

Član 41.

Ako osiguravač izmeni ove, posebne ili dopunske uslove osiguranja, kao i premijski sistem, dužan je da o tome obavesti ugovarača osiguranja pismeno ili putem sredstava javnog informisanja.

Ukoliko ugovarač osiguranja ugovor o osiguranju, zaključen na rok trajanja osiguranja duži jedne godine, ne otkaže u roku od 30 dana od dana prijema obaveštenja ili objavljivanja izvršenih izmena uslova osiguranja ili premijskog sistema, ugovor o osiguranju se sa danom početka narednog perioda trajanja osiguranja usklađuje sa izvršenim izmenama uslova osiguranja i premijskog sistema.

Član 42.

Izuzetno od odredaba iz stava 2. člana 35. ovog akta, izmenjeni uslovi osiguranja i premijski sistem primenjivaće se na zaključeni ugovor o osiguranju i pre isteka tekuće godine njegovog trajanja ako nastupe okolnosti koje bi bitno otežale ispunjenje obaveza koje je istim preuzeo osiguravač ili ako se zbog nastalih okolnosti ne bi mogla ostvariti svrha zaključenog ugovora o osiguranju.

Član 43.

Ako ugovarač osiguranja odbije da prihvati usklađivanje zaključenog ugovora o osiguranju sa izvršenim izmenama uslova osiguranja i premijskog sistema, ugovor o osiguranju prestaje sa istekom tekuće godine trajanja osiguranja, a u slučajevima iz prethodnog člana sa danom u kome je ugovarač osiguranja primio pismeno obaveštenje osiguravača o izvršenim izmenama uslova osiguranja i premijskog sistema.

U slučajevima u kojima dođe do prestanka ugovora o osiguranju iz razloga navedenih u predhodnom stavu, osiguravač je dužan da ugovaraču osiguranja vrati premiju osiguranja za neiskorišćeni period trajanja osiguranja pod uslovom da se do dana prestanka ugovora nije ostvario osigurani slučaj pokriven ugovorenim uslovima osiguranja.

Visina premije osiguranja za povrat utvrđuje se kod ugovora o osiguranju zaključenih na godinu dana i više po principu "pro-rata", a kod ugovora o osiguranju zaključenih na period trajanja osiguranja kraći od jedne godine na način utvrđen važećom tarifom za obračun premije osiguranja za takva osiguranja, odnosno po principu "pro-skala".

12. Način obaveštavanja

Član 44.

Sva obaveštavanja i dogovori između ugovarača osiguranja, odnosno osiguranika, i osiguravača, koji su vezani za međusobna prava i obaveze koje proističu iz zaključenog ugovora o osiguranju, moraju biti učinjena u pismenoj formi.

Kao dan prijema obaveštenja ima se smatrati dan u kome je jedna ugovorna strana primila pismeno druge ugovorne strane i od tog dana dostavljeno pismeno proizvodi pravna dejstva, ako Zakonom nije drugačije regulisano.

13. Promena adrese i naziva

Član 45.

Ugovarač osiguranja, odnosno osiguranik, dužan je da osiguravača na jedan od uobičajenih načina obavesti o promeni naziva i sedišta, i to najkasnije u roku od 15 dana od dana nastale promene.

Ako ugovarač osiguranja, odnosno osiguranik, ne postupi po obavezi iz prethodnog stava, smatraće se da je uredno obavešten ako mu osiguravač preporučeno pismeno pošalje na naziv i adresu iz zaključenog ugovora o osiguranju.

Obaveštenja iz prethodnog stava imaju se smatrati važećim od onog dana u kojem bi, prema redovnom toku stvari, postala punovažna da nije došlo do promena o kojima osiguravač nije obavešten.

III. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 46.

Pojedina pitanja regulisana Zakonom o obligacionim odnosima sa normama koje su relativno imperativnog karaktera ovim aktom su regulisana drugačije zato što je to u nesumljivom interesu ugovarača osiguranja, odnosno osiguranika.

Član 47.

Na ugovore o osiguranju zaključene po ovim uslovima neposredno se primenjuju i imperativne odredbe Zakona o obligacionim odnosima, kako apsolutno, tako i relativno prinudno-pravnog karaktera, izuzev odredbi po kojima su pojedina pitanja drugačije regulisana ovim aktom.

Član 48.

Ovi uslovi stupaju na snagu danom donošenja, a primenjuju se počev od osmog dana od dana objavljivanja u skladu sa odredbama Statuta "SAVA OSIGURANJA" a.d.o. Beograd.

Danom stupanja na snagu ovih uslova prestaju da važe Opšti uslovi za osiguranje imovine, koje je doneo Upravni odbor "SAVA OSIGURANJA" a.d.o. Beograd dana 04.09.2008. godine (Del. broj 02-2721).

Napomena: Navedeni uslovi osiguranja važeći su kod Osiguravača »Sava neživotno osiguranje« a.d.o. Beograd i nakon promene poslovnog imena i primenjuju se saglasno odredbama Statuta Osiguravača.

Datum početka primene: 05.12.2008.